

РЕШЕНИЕ

№ 3555

гр. София, 27.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20221110209198 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. Л. А. против издадено срещу нея Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-008746/ 13.05.2022 г., от Началник на Сектор към ОПП-СДВР, с което за нарушение на чл.119, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ ѝ е наложено административно наказание **ГЛОБА** в размер на 100.00 /сто/ лева, на осн. чл.183, ал.5, т.2 от ЗДвП.

Жалбата е подадена в срок /НП е връчено на 17.06.2022 г., а жалбата против него е подадена по пощата с дата на пощенско клеймо – 29.06.2022 г./, от активно легитимиран субект, срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

С жалбата се изразява несъгласие с описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, като се поддържа, че извършеното нарушение на чл.119, ал.1 ЗДвП и вината на жалбоподателката не са доказани по несъмнен начин. Поддържа се, че показанията на свидетеля по акта, който е колега на актосъставителя са необективни и дадени в подкрепа на актосъставителя. Счита се, че е следвало да се разпитат пътникът, който е пътувал в автомобила на жалбоподателката и други случайни минувачи, които се намирали на процесното място. Сочи се, че при съставяне на АУАН не ѝ е била дадена възможност да впише възраженията си в акта, в нарушение на чл.42, ал.1, т.8 ЗДвП. С тези съображения се моли за отмяна на обжалваното НП, като издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неизяснена

фактическа обстановка.

В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно призована, се явява лично и поддържа жалбата, като дава и обяснения по случая, поддържайки, че от ляво на нея е имало друг автомобил, който ѝ ограничавал видимостта поради което не е видяла пешеходеца, който е предприел пресичане по пешеходната пътека.

Въззиваемата страна - редовно призована, не изпраща представител.

В съдебно заседание е проведен разпит в качеството на свидетели на актосъставителя Цетомир Р. и свидетеля по акта К. Б. - автоконтрольори към ОПП-СДВР, които изцяло поддържат фактите и обстоятелствата, описани в АУАН, както и св. Теменуга А., която се возела на задната седалка в автомобила на жалбоподателката.

За да се произнесе по законосъобразността на обжалваното наказателно постановление и въз основа на доказателствата по делото, съдът установи следната **фактическа обстановка:**

На 05.05.2022 г., около 09.00 часа, ***** с посока на движение от ул. „Г.С. *****, жалбоподателката С. Л. А. управлявала лек автомобил „*****, като на пешеходната пътека тип „Зебра“, обозначена с пътен знак Д17 и пътна маркировка М8.1, находяща се на б*****, не пропуснала стъпилия и преминаващ през пешеходната пътека пешеходец, идващ от лявата страна на автомобила.

Непосредствено след автомобила на жалбоподателката се движел служебен автомобил на ОПП-СДВР, управляван от св. Б., а до него на предна дясна седалка се возел актосъставителят Ц. Р. – автоконтрольори в ОПП-СДВР. Двамата видели, че водачът на автомобила „***** не пропуска пешеходеца, поради което са предприели действия по спирането му, чрез подаване на светлинен и звуков сигнал. След спирането, установили, че водача не е сам в автомобила, а на задната седалка има пътник.

За извършеното нарушение на жалбоподателката бил съставен АУАН серия ГА №581067/05.05.2022 г., като деянието е квалифицирано като нарушение на чл.119, ал.1 от ЗДвП. АУАН е съставен от св. Ц. Р. и подписан от св.К. Б., в качеството на свидетел-очевидец на извършване и установяване на нарушението. Така съставеният АУАН е предявен и връчен на нарушителя, която го подписала с отбелязване, че има възражения, но конкретните възражения не са вписани в акта. Писмени такива са подадени до началника на ОПП-СДВР на 10.05.2022 г., а именно в рамките на 7-дневния срок по чл.44, ал.1 ЗАНН. Подаденото възражение е оценено от АНО за неоснователно и въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП, в което нарушението по чл.119, ал.1 от ЗДвП е описано по идентичен начин на описанието, дадено в АУАН.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание [чл. 283 НПК](#), както и показанията на свидетелите Ц. Р., К. Б..

Показанията на свидетелите Ц. Р. и К. Б. са последователни и еднопосочни. Въпреки спецификата на служебните задължения на двамата свидетели, свързани с ежедневно установяване на множество нарушения на ЗДвП и съставяне на десетки АУАН, показанията на същите са с висока информативна стойност, като и двамата свидетели точно и ясно си спомнят и възпроизвеждат обстоятелствата по извършване и установяване на нарушението. Техните показания не са опровергани от други доказателствени източници, включително и от показанията на св. Теменуга А., която стана ясно от разпита ѝ, се возела в автомобила без да обръща специално внимание на пътната обстановка – не видяла полицейския автомобил, който с подаване на звуков и светлинен сигнал е спрял автомобила, управляван от дъщеря ѝ, не видял да има пешеходци, когато са преминавали през пешеходната пътека, при което положение, се налага логичният извод, че тя не е била съсредоточила вниманието си върху пътната обстановка, като се има предвид и това, че е имала здравословни проблеми и въпросния ден са пътували за да се яви на контролен преглед. Именно поради това, съдът намира, че показанията ѝ в частта, в която посочва, че от лявата страна е имало интензивно движение, като автомобили се движели включително по трамвайната линия, не са обективни, а са дадени в подкрепа на защитната теза, поддържана от дъщеря ѝ – жалбоподателката. Този извод се налага не само поради факта, че показанията са дадени от близък роднина на жалбоподателката – нейната майка, но най-вече поради факта, че са опровергани от свидетелите Р. и Б., които противно на твърденията на жалбоподателката, съдът счита че няма никакви основания да подозира в пристрастност и необективно отразяване на възприетата фактическа обстановка. И двамата свидетели категорично отричат, към момента на извършване на нарушението, от лявата страна на автомобила на жалбоподателката да е имало паркирани, спрели или движещи се МПС, които да пречат на видимостта ѝ към лявата страна на пътя, от където е тръгнала да пресича пешеходката. Поради това, в конкретния случай, съдът счита, че следва да се довери именно на показанията на служителите на ОПП-СДВР, които съвестно са изпълнявали служебните си задължения и след като са възприели факта на извършеното административно нарушение, изразило се в неосигуряване на предимство на преминаващ през пешеходната пътека пешеходец, са предприели съответните действия по спиране и санкциониране на нарушителя. Това дали е имало в този или в друг момент други нарушители на правилата за движение по пътищата и дали те са били санкционирани или не от същите или други служители на реда, съдът намира, че е ирелевантно към предмета на настоящето дело и това, че други водачи на МПС също нарушават правилата за движение по пътищата не може да е оправдание за

нарушаването им от останалите участници в движението, каквато неоснователна теза поддържа жалбоподателката в пледоарията си.

Освен това, от начина по който жалбоподателката описва фактическата обстановка към момента на преминаване с автомобила си през пешеходната пътека, намираща се на *********, а именно хипотетично, става ясно, че тя няма реален и ясен спомен за пътната обстановка към този конкретен момент, а възпроизвежда принципните си възприятия от пътната обстановка в този пътен участък и начина, по който тя би реагирала в конкретна пътна обстановка. С оглед на това, нейните обяснения не могат да се кредитират като източник на преки доказателствени факти.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите и жалбата против него е подадена от лице с активна процесуална легитимация, имаща правен интерес от обжалването и е подадена в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН. Разгледана по същество, **жалбата е неоснователна**, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, съгласно заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., издадена от министъра на вътрешните работи, както и АУАН. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН. В АУАН и НП, при спазване на изискванията на чл.42, ал.1 ЗАНН и чл.57, ал.1 и ал.2 от ЗАНН се съдържат всички задължителни реквизити и при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателката, доколкото в рамките на срока по чл.44, ал.1 ЗАНН същата е имала възможност и е подала писмено възражение срещу АУАН. Отразяването на обстоятелствата по нарушението и дадената от компетентните органи правна квалификация в акта и наказателното постановление е съобразена с изискванията на чл. 42, т.4 и 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, поради което и няма формални основания за отмяна на издаденото НП.

Въз основа на установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателката С. А. е осъществила от обективна и субективна страна вмененото ѝ нарушение.

Съгласно чл. 119, ал. 1 ЗДвП: „При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.“

От събраните по делото доказателства несъмнено се установи, че С. А. като водач на нерелсово пътно превозно средство не е изпълнила задължението си по чл.

119, ал. 1 ЗДвП, като не е пропуснала пресичащата по пешеходната пътека, намираща се на *****“ пешеходка, въпреки, че пешеходната пътека е била ясно обозначена със съответната маркировка и пътни знаци. Водачът е имала видимост към пешеходеца, който се намирал от лявата ѝ страна и вече е предприел пресичане по пешеходната пътека.

Нарушението на чл. 119, ал. 1 ЗДвП е извършено виновно при форма на вината – непредпазливост, като жалбоподателката не е предвиждала настъпването на общественоопасните последици, но е била длъжна да ги предвиди. Същата не е действал с нужната грижа на водач на МПС, преминаващ през обозначена пешеходна пътека, като дори и да не е видяла пешеходката /както твърди в обясненията си/, то това се дължи на собственото ѝ невнимание и неследене на пътната обстановка, доколкото е имала възможност да я види, тъй като са липсвали обективни причини, които да са пречели на видимостта ѝ /съгл. показанията на свидетелите Р. и Б./.

За извършеното от жалбоподателя нарушение е наложено административно наказание глоба, на основание чл.183, ал.5, т.2 от ЗДвП, съгласно която „Наказва се с глоба 100 лв. водач, който: не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека.“, която напълно съответства на извършеното нарушение. Доколкото размерът на глобата е императивно фиксиран, на жалбоподателката правилно и законосъобразно е наложено административно наказание глоба в предвидения от закона размер.

Съдът не намери основания за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, тъй като деянието се отличава с типичната обществена опасност на нарушение от съответния вид и не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от другите подобни нарушения.

Въз основа на изложените фактически и правни съображения, настоящият състав на Софийски районен съд, на осн. чл.63, ал.1 от ЗАНН

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-008746 от 13.05.2022 г., издадено от Началник на Сектор към ОПП-СДВР, с което на осн. чл.183, ал.5, т.2 от ЗДвП, на С. Л. А. е наложено административно наказание **ГЛОБА** в размер на 100.00 /сто/ лева, за нарушение на чл.119, ал.1 от Закона за движение по пътищата, като законосъобразно и правилно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните, пред Административен съд – гр. София, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за обявяването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____